

Stk. 3 affattes således:

„Skønner invalideforsikringsretten på grundlag af modtagen indberetning fra det sociale udvalg eller på grundlag af gennemførte helbredelsesforanstaltninger o. lign., at rentemodtagerens erhvervsevne ikke længere kan anses for betydeligt nedsat, afsiger den kendelse herom samt om, fra hvilket tidspunkt og på hvilken måde renten skal bortfalde. Eventuel gradvis inddragning af renten kan højst strække sig over en periode af 12 måneder. Retten kan endvidere, hvor omstændighederne måtte tale herfor, bestemme, at retten til invaliderente indtil videre, dog højst for et tidsrum af 12 måneder, skal være hvilende.“

I stk. 5 foretages følgende ændringer:

I 1. pkt. udgår „efter socialministerens nærmere bestemmelse“, og som nyt 3. og 4. pkt. indsættes følgende:

„Bestemmelse om tilbagebetaling af uretmæssigt oppebårne rentebeløb træffes af amtmanden, for Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende dog henholdsvis af magistraten og kommunalbestyrelsen. De nævnte myndigheders afgørelser kan indankes for socialministeren.“

Til § 57.

Denne paragraf affattes således:

„Når en invaliderentemodtager er fyldt 65 år, skal den ham tilkommende rente konteres som aldersrente og refunderes efter de for sådan rente gældende regler, jfr. § 65, stk. 3 og 4. Beregningen af renten vil derimod også efter dette tidspunkt være at foretage efter de for beregningen af invaliderente gældende regler. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende rentemodtageres stilling i henhold til nærværende lov.“

Til § 60.

Som nyt stk. 1 a indsættes:

„Til de i stk. 1 nævnte personer vil der efter invalideforsikringsrettens bestemmelse uanset den eventuelle betydning for pågældendes erhvervsevne være at yde hjælp til foranstaltninger såsom anskaffelse og vedligeholdelse af større bandager, kunstige lemmer, sygevoгне, høreapparater og lignende hjælpemidler, der skønnes uden uforholdsmæssig udgift at kunne afhjælpe eller i betydelig grad formindske en bestående invaliditet. Invalideforsikringsretten fastsætter, i hvilket omfang foranstaltninger, der kun medfører en mindre udgift, falder udenfor nærværende bestemmelse.“

Stk. 6 affattes således:

„Undlader en forsikret eller rentemodtager at underkaste sig de foran omhandlede foranstaltninger, kan invalideforsikringsretten bestemme, at retten til invaliderente i et vist tidsrum, dog mindst eet år og højst 10 år, helt eller delvis forbyrdes. Forinden retten træffer sådan afgørelse, skal pågældende ved anbefalet brev advares om den retlige følge af sin undladelse. Såfremt pågældende efter den fastsatte frists udløb påny fremsætter begæring om invaliderente, vil sagen være at behandle efter de sædvanlige for nye invaliderentebegæring gældende regler.“

Som nyt stk. 9 indføjes:

„Personer, som får tilstået proteser eller andre hjælpemidler i henhold til nærværende paragraf, er pligtige at behandle og opbevare disse på forsvarlig måde. Handles der herimod, kan invalideforsikringsretten bestemme, at den pågældende derefter i en